

Pozdravení a Introitus:

Hříchů mladosti mé a přestoupení mých nezapomínej, ale podle milosrdenství svého pamětliv buď na mne pro dobrotu svou, Hospodine. Žalm 25:7 Kralicky

Čtení ze Staré smlouvy:

Dotazujte se na Hospodina, dokud je možno ho najít, volejte ho, dokud je blízko.

Svévolník ať opustí svou cestu, muž propadlý ničemnostem svoje úmysly; nechť se vrátí k Hospodinu, slituje se nad ním, k Bohu našemu, vždyť odpouští mnoho.

„Mé úmysly nejsou úmysly vaše a vaše cesty nejsou cesty moje, je výrok Hospodinův.

Jako jsou nebesa vyšší než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše a úmysly mé úmysly vaše. Izajášovo proroctví 55:6-9

Čtení z epištol:

Jak nesmírná je hloubka Božího bohatství, jeho moudrosti i vědění! Jak nevyzpytatelné jsou jeho soudy a nevystopovatelné jeho cesty! ‚Kdo poznal **mysl Hospodinovu** a kdo se stal jeho rádcem?‘ ‚Kdo mu něco dal, aby mu to on musel vrátit?‘ Vždyť z něho a skrze něho a pro něho je všechno! Jemu buď sláva na věky. Amen.

Dopis Římanům 11:34-36

Čtení z evangelia:

„Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věříte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já. A cestu, kam jdu, znáte.“

Řekne mu Tomáš: „Pane, nevíme, kam jdeš. Jak bychom mohli znát cestu?“ Ježíš mu odpověděl: „Já jsem ta **cesta, pravda i život**. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“

Janovo evangelium 14:1-6

Cesta

Dětem: Jakou barvu máte rádi? Žlutou, modrou, červenou... Mám růžové peříčko. Husí peří někdo namočil do růžové barvy. Stačí chvíle deště a nebo pár let a růžové už nebude. Pak mám paví péro, které už s sebou vozím více než deset let. A stále je barevné a pestré. Stačí jej jen opláchnout a nechat uschnout. Čím to bude?

Pokud žijeme z přesvědčení, že peříčko je růžové, pak zjistíme v šeru či ve tmě, že je to jinak. Také stačí na peříčko ve tmě posvítit třeba modře a nebo zeleně a hned bychom viděli jinou barvu. Tím spíše na pavím péru. Barva je až to, co vidíme. Ne to, co je na peříčku natřeno. Jinými slovy: To, do čeho namočili husí brko, požere všechny další barvy a ven - k našemu oku - pustí jen tu růžovou. Paví brko na každém chmýříčku požívá jinou barvu, a jiné posílá do našeho oka. Proto vypadá duhové. Rozhazuje tu a tam jinou barvu a odráží zvesela duhové odrazy.

Těm, co tu s námi zůstanou, budu vyprávět o tom, že naše vidění a Boží vidění světa kolem nás se liší. Jako si myslíme, že peříčko je „prostě růžové a dost!“ tak si můžeme myslet, že to, co děláme je dobré - A dost! Jenže z Božího pohledu to může být zcela jinak.

Žalmista, ten zpěvák z Bible, jednou do písně napsal: **Teprve, když nám posvítíš, vidíme světlo.** (Žalm 18:29 Kralicky)

Modlitba: „Pane Bože, děkujeme ti za barevný svět. Prosíme, abys nám dobře svítil a žádná barva nás nezklamala. Dej nám červené tváře a hluboké oči, sviť nám jasným

sluníčkem a maminčíným úsměvem. Prosíme tě ve jménu Pána Ježíše, který s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje na věky věků. Amen.”

- - -

V prvním čtení jsme slyšeli, že Boží myšlení je jiné, než to naše. Celý text ale nezačíná v tomto místě. Začíná krásnými slovy o jisté smlouvě s člověkem, kterou Pán Bůh navazuje se svým lidem a otvírá ji i pohanům. Smlouva je jednostranně výhodná pro člověka. To je znát na detailu: V časech sucha se kupovala i voda. Před dvaceti lety jsme se tomu smáli a už to tady máme taky. A nemusí být ani sucho. Ovšem: Podle smlouvy i ten, kdo by na vodu neměl, má přijít, protože Pán Bůh má i pro něj. *Zadarmo*, to neznámá, že to nic nestojí. To znamená, že to někdo zaplatil.

A pak přijdou slova, která jsme četli: „**Hledejte Hospodina, dokud se dává najít, volejte ho, dokud je blízko. Ať ničema opustí svou cestu a zlý člověk své úmysly, ať se navrátí k Hospodinu, a on se nad ním slituje - k našemu Bohu, protože je připraven mnoho odpustit.**” (55:6-7) Smlouva, navázaná z Boží strany čeká na zájem z naší strany! Nejasáme, spíše polkneme naprázdno. Smlouva je totiž příležitostí k pokání. Můžeme si říci: *Dobře, tak vždycky je z čeho*. A Boží odpuštění vytváří pouto, vzbuzuje bázeň, jak řekl žalmista.¹

A teď to přijde: Právě ve chvíli, kdy by měli andělé spustit kampaň, která tuto smlouvu a přistoupení k ní propaguje, Pán Bůh vydá prohlášení, které neřeší jen nějaká naše malá poklesnutí, ale vytváří odstup od našeho života, Bůh se v něm vymezuje:

„**Vždyť moje myšlení nejsou myšlení vaše, ani vaše cesty nejsou cesty mé, je Hospodinův výrok. Neboť jako jsou nebesa vyšší než země, tak jsou mé cesty vyšší než cesty vaše a má myšlení vyšší než myšlení vaše.**” (55:8-9) A to vztahy ochlazuje na bod mrazu.²

1. Zmatek

Ale jak je to obecné, neurčité a nejasné. Lidé mají rádi, já se snažím tomu rozumět, když mají všechno hotové a na talíři. Neurčitosti je třeba i rozzuří, zvláště, pokud ukazují na nepořádky v našem lidství. Budu mluvit tak, jak to slýchám a zahraju roli svých protestujících přátel: *Dosud se nám Pán Bůh zdál tak chápající, lidový. Myslel i na vodu v době sucha, na to, jak je drahá! Investoval do nás. Ptáme se tedy: **Jak jako?! Jeho cesty nejsou jako cesty naše?! Musí nám říkat takové věci a brát nám jistoty? Ať je bere jen těm, kteří ho nehledají! Proč ale komplikuje život těm, co ho vlastně mají rádi!***

Ježíš dělal to samé! V Kristu se přece stal jedním z nás, vyznáváme. *Proč se tedy od svých lidí oddaluje?* Pravdou je, a v Janově evangeliu je dokonce celá kapitola, kde zástupy nejdřív nakrmil a pak je tak vytočil, že od něho odcházely! Šli i někteří učedníci z toho širšího kruhu.³ A tak pokračuji v těch lidských lamentacích:

---

¹ Viz: „Budeš-li mít, Hospodine, na zřeteli nepravosti, kdo ob stojí, Panovníku? Ale u tebe je odpuštění; tak vzbuzuješ bázeň.” (Žalm 130:3n)

² Všechno by se dalo vysvětlit **právě tím**, že se Bůh liší přístupem. I vodu dá zadarmo v době sucha... Jinak myslí a od nás lidí se liší už tím samotným přístupem, který předchází. To si ale většina čtenářů nevšimne a protože vybuchnou dříve, než by měli šanci tuto logiku zaznamenat, je třeba jim naslouchat - a proto tento výklad povedu dál tak, jak jsem začal.

³ Viz: „Mnozí z jeho učedníků, když to uslyšeli, řekli: „**To je tvrdá řeč. Kdo to může poslouchat?**“ Z toho důvodu mnozí z jeho učedníků odešli zpět a už s ním nechodili.” (Janovo evangelium 6:60 a 66)

*Hlavně - **proboha** - ať nás nenutí moc a hluboce přemýšlet! To nikdo dnes nedělá! A i ti jeho kazatelé, ti se mají také spořádaně vyjadřovat a nenechávat žádné otazníky.⁴ A už vůbec ne se otevřeně ptát! Proč Bůh neřekne, **co** děláme špatně? Proč neřekne přesně, **co** máme dělat?!*

Přátelé, jsme posláni chápat ty, kteří mají zmatek a neslibovat nikomu nic jednoduchého. Být a vytrvat s Bohem je těžké, ale zároveň tak krásné. A jestli něco chybí v tom světě, tak naslouchající lidé, kteří by rozuměli lidskému hledání. Samozřejmě především myslíme na sebe a na to, že my potřebujeme někoho, kdo by **nás** poslouchal. Ovšem, jistě. To potřebujeme. Ale pokud jsme tu jako učedníci Kristovi, jsme posláni ke druhým - naslouchat a nesoudit. Že má člověk z Boha zmatek, je normální.

2. Kudy

Mne už to tak nevytáčí. Já jsem velmi vděčný, že to skrze proroka řekl Pán Bůh tak prostě a neudělal to ponižujícím způsobem. Dovedu si totiž představit jiný způsob - zvednutou bradu, úzké oči a sykavky v ústech: „*Já vím, co byste měli dělat!*“ nebo „*Už jsi dost velkej na to, abys věděl co máš dělat...*“ „*Vám to **ještě** nedošlo?!*“ „*Určitě špatně nasloucháš, **máš hřích** a Pána Boha neslyšíš!*“ Jako bychom nebyli všichni bezbožníci a nepropadali ničemností... Tak to děláme my lidé. Děláme to svým dětem a děláme to lidem kolem. Ale Pán Bůh to nedělá!

Ale, aby nám to nezaniklo: Jaké je to Boží myšlení a jaká je ta Boží vůle? Každou chvíli a rádi se modlíme: „*Posvět' se jméno Tvé, přijď království Tvé a hlavně Bud' vůle Tvá!*“ Ale jaká je ta jeho vůle? Upřímně tu vůli hledáme. Jaká jsou ta jeho myšlení, když už tedy jsou jiná? A pro odpověď jsme ochotni udělat cokoliv.

Zkusím to přiblížit: Věřící dokážou lpět na několika písmenech či slovech, která si zažili. Liturgie, jak se tomu návyku říká, ty bohoslužebné texty, pak už nemluví svým nesporným **obsahem**, ale jen tím zda zazní a nebo nezazní. Když **zazní**, jsou někteří křesťané v klidu, že sice Pánu Bohu nerozumí, ale jistě je všechno správně. Nějaké hledání odmítají. Bůh dnes už nemluví. Sestimsmiř!

Jiní zase žijí z přesvědčení, že **z Pána Boha je možné potřebnou informaci dostat**. Nějak... **Mít jasno**, to je základní potřeba člověka. Ale to je zadání pro věstce a falešné proroky. Jako král Saul v úzkostech vyzkoušel všechny metody dotazování Hospodina a nakonec sháněl věštkyňi, aby za každou cenu věděl budoucnost.⁵ Nejedl, nebojoval - ale sháněl budoucnost. Nakonec mu věštkyňě pomohla jen tím, že mu dala mu najíst. Budoucnost mu nedala, jen se jí dozvěděl. A druhý den zemřel v bitvě.

Přátelé: Pán Bůh nám dává dary svého Ducha ke svému dílu a k porozumění Božím úmyslům. Dostáváme od Pána Boha úkol a pokud jej přijímáme, přichází i Duch Boží, aby nám dal schopnosti úkol zvládnout. **Proctví ani dnes neslouží k předpovídání budoucnosti**, to ať zůstane věstcům a falešným prorokům. A s tím my nechceme mít nic společného. Křesťanstvo má používat také zdravý rozum a jeho schopnosti a mnohé věci

---

⁴ Na židovské radnici v Maiselově ulici **jdou hodiny pozpátku**. Proč? <http://www.rozhlas.cz/plus/ranniplus/zprava/proc-jdou-nektere-hodiny-pozpatku-protoze-hodinarstvi-vzniklo-na-severni-polokouli--1372131>

⁵ Viz: „I doptával se Saul Hospodina, ale Hospodin mu neodpovídal ani skrze sny ani skrze urím ani skrze proroky. Tu řekl Saul svým služebníkům: „Vyhledejte mi ženu, která vyvolává duchy zemřelých. Půjdu k ní a dotážu se jí.“ Jeho služebníci mu řekli: „Taková žena, která vyvolává duchy zemřelých, je v Ěn-dóru.“ (1. Samuelova kniha 28:6-7)

si spočítat a zvážit. Mnohé se dá odhadnout a popsat. Žádné tajemství. Zkrátka: Nepotřebujeme věštit budoucnost.⁶

Skuteční proroci riskovali a riskují život a pověst, protože jinak nazvou minulost, než se běžně nazývá, jako Nátan u Davida po hříchu.⁷ Proroci odkrývají souvislosti a tak zvaně mluví proti větru, protože musí a běda jim, kdyby mlčeli jako všichni. „Kdyby církev prorokovala a říkala: *Volnost, Rovnost, Bratrství* museli by si pomatení francouzští revolucionáři vymyslet pro krvavé lázně něco jiného, než tak krásná slova z Bible.” říká Václav Vacek.⁸ A protože je pořád málo proroků a křesťané se pořád něčeho bojí, církev dobíhá nejen francouzské revolucionáře, ale celý svět a stále jen kňourá. To je málo! V prorockých výkladech Písma nacházejí lidé své životy a dochází jim, že ten Bůh tu musí být. Usilujte o dar prorocké řeči!

Prorok by si všiml v Hospodinově řeči náповědy: „**Vždyť moje myšlení nejsou myšlení vaše, ani vaše cesty nejsou cesty mé, je Hospodinův výrok. Neboť jako jsou nebesa vyšší než země, tak jsou mé cesty vyšší než cesty vaše a má myšlení vyšší než myšlení vaše.**” (55:8-9)

3. Náповěda

Každá dobrá detektivka má totiž svoje řešení. Vždy se v průběhu děje objeví náповěda. Mihne se tu vrah, jakoby mimochodem je zmíněna vražedná zbraň. A Bible je skvělá detektivka! A v tom, co jsme četli, je náповěda. Zahlédli jste ji také?

Pán Bůh mluví o cestách. Pokud nebudeme hledat za každou cenu budoucnost, ale spokojíme se, že **jdeme s Bohem**. K odpovědi dojdeme, Boží myšlení získáme. Hrozně moc rezignujeme na nejprostší způsoby. Začni číst denně ráno žalm, zatřese to s Tvým životem. Začni s někým číst Bibli a otevřeně nad ní debatovat, začni skupinku s cizími lidmi. Začni děkovat namísto ranního huderání a nechutí! Zjistíš, že ti budou milí i původně zcela lhostejní lidé. **Cesty**. To jsou Boží cesty, na nichž se poznává Boží myšlení a zjevuje se Boží vůle, která jde poslechnout!

Zdá se mi, že Pán Ježíš svým prostým a autoritativním vyjádřením: „**Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.**” (Janovo evangelium 14:1-6) neobjevuje vůbec nic nového, ale křísí dávno platné a jasné rady, které lidé opustili. Prostě se smířili s nouzí. S tím, že se o **pravdě nemluví** (prý se nedá najít, říkal Pilát), s tím že se nikam spolu **nechodí** - snoubenci, manželé, bratři a sestry, generace - nějak s mjíme. A že se spolu **nežije**. Zabubákujeme se do svých projektů, koutečků, nálad, nechutí, zošklivujeme si partnery, utíkáme od nich do vysněných světů, upadáme do domněnek a zavilostí, podezíráme a neumíme diskutovat. A pak jsme tam, kde jsme.

Souhrnem:

Je tu Boží smlouva, nepřejděte ji, prosím. Nenaštvěte se, že Pán Bůh dává najevo svou jinakost. Nepropadejte se do formalismu, nešilte s věštcí, ale poslouvejte proroky a

⁶ A navíc - máme obdarované statistiky, prognostiky - i to jsou Boží dary. Statisticy dovedou spočítat to, co běžně přecházíme, porovnat četnost a zhodnotit rentabilitu. Prognosticy ví, jaké jsou běžné scénáře vývoje a lidské možnosti.

⁷ Viz: 2. kniha Samuelova 12:7 - „Ty jsi ten muž!”

⁸ Citát je z knihy **Měl jsem štěstí na lidi** (Josef Beránek a Václav Vacek, 2014, nakladatelství Vyšehrad.) Přesně heslo Velké francouzské revoluce znělo: La République une et indivisible - Liberté, Égalité, Fraternité ou la mort. (Republika je jediná a nedělitelná - Volnost, rovnost, bratrství nebo smrt.)

hlavně: nechte si napovědět. Pro přiblížení k Bohu jsou ty nejprostší cesty, pravdy a ten nejobyčejnější život.

Staré irské požehnání (Podle Jaroslava Vokouna, Getsemany)

Kéž Bůh žehná zemi, na níž teď stojím,
kéž Bůh žehná cestě, po níž teď jdu,
kéž Bůh žehná cíli, pro něž teď žiji.

Ty věčný, vždy přítomný, požehnej mi také, když odpočívám.
Požehnej, co hledá má vůle, požehnej, co potřebuje moje láska,
požehnej to, na čem spočívá má naděje.

Králi králů, požehnej můj pohled. Amen

KK 64 Samému Bohu sláva čest

KK 306 Z tvé ruky, Pane můj...

KK 429 Blahoslavený je ten z lidí

KK 465 Může být, že padne vše (tu se budeme učit)